

14. *Мифы народов мира*: Энциклопедия: В 2 т. / Гл. ред. С.А. Токарев. – М.: Сов. энциклопедия, 1991–1992. – Т. 2. – 1992. – 719 с.
15. *Пастернак Б.* Стихотворения и поэмы: В 2 т. – Ленинград: Совет. писатель, 1990. – Т. 1. – 504 с.
16. *Пелешенко Ю.* Андрій Первозваний // *Шевченківська енциклопедія*: Робочий зошит А: (“А нумо знову віршувать” – Ашкаренко Григорій) / Ін-т л-ри ім. Т.Г. Шевченка НАНУ. – К.: Тираж, 2004. – С. 148.
17. *Проскурівна М.* Записки з історії села Кибинці: У 3 част. – Част. I. – Відділ рукописних фондів і текстології Ін-ту л-ри ім. Т.Г. Шевченка НАНУ. – Ф. 55. – Од. зб. 210. – 1936 р. – Автограф олівцем. – 32 арк.
18. *Рильський М.* Збір. тв.: У 20 т. – К.: Наук. думка, 1983–1990. – Т. 2. – 1983. – 432 с.
19. *Семенко М.* Вибрані твори / Упорядкув., передм. А.В. Білої. – К.: Смолоскип, 2010. – 688 с. – (Розстріляне Відродження).
20. *Семенко М.* Повна збірка творів: У 3 т. – Харків: ДВОУ–ЛІМ, 1929–1931. – Т. III. – 1931. – 256 с.
21. *Семенко М.* Поезії / Вступ. сл. М. Бажана; упорядкув. та ст. Є. Адельгейма. – К.: Рад. письм., 1985. – 311 с.
22. *Сергей Крымский.* Наш разговор длиною в жизнь: (Цикл интервью Т.А. Чайки). – К.: Издатель. дом Д. Бурого, 2012. – 436 с.
23. <*Слісаренко О.*> Поезії. – Відділ рукописних фондів і текстології Ін-ту л-ри ім. Т.Г. Шевченка НАНУ. – Ф. 35. – Од. Зб. 20. – Перша половина ХХ ст. – Переписані рукою <Ів. Сабо>. – 62 ст.+2 білих.
24. *Справа про труп* // *Семенко М.* Вибр. тв. / Упорядкув., передм. А.В. Білої. – К.: Смолоскип, 2010. – С. 368–381.
25. *Сулима М.* Антиквар-новатор // *Зеров М.* Вибране. – К.: кут. Письменник, 2011. – С. 3–14.
26. *Тулуб О.* Київ та його давня давнина у творах народних / Передм., упорядкув. В.І. Ульяновського. – К.: Унісерв, 2011. – 242 с.
27. *Якубський Б.* Михайль Семенко // *Семенко М.* Вибр. тв. / Упорядкув., передм. А.В. Білої. – К.: Смолоскип, 2010. – С. 471–513.

Отримано 9 жовтня 2012 р.

м. Київ

Схід і діалог цивілізацій: До ювілею Ю.М. Кочубея / Упорядники: О. Д. Василюк, Н. М. Зуб. – К.: Ін-т сходознавства ім. А. Ю. Кримського НАНУ, 2012. – 436 с.

Збірник присвячений ювілею Юрія Миколайовича Кочубея – знаного вченого-сходознавця, досвідченого дипломата, шанованого співробітника Інституту сходознавства ім. А. Ю. Кримського НАН України.

До книжки ввійшли статті його колег – науковців, у яких розглядаються аспекти вивчення історичних, філологічних, культурологічних, політичних питань у царині сходознавчої тематики, зокрема орієнталістики, якій ювіляр залишався відданим із юних років.

Усе наукове життя Ю.М. Кочубея приділяв значну увагу вивченню культурних зв'язків між Україною і Сходом, історії українського сходознавства, дослідженням мистецтва Сходу в Україні. Багато праць ученого присвячено питанням геополітики Близького й Середнього Сходу в контексті національних інтересів України та близькосхідного урегулювання у світлі глобалізаційних процесів, а також зовнішній політиці окремих країн регіону.

Наші
презентації

оповідь. Дослідник доходить висновку, що прозаїкові вдалося закрутити особливу інтригу, тож написане сприймається як суголося з нещадним часом.

Своєрідною післямовою до праці стала сторінка “Замість висновків”. Не так важливо, що висловлені там думки звучали раніше в одному з денників П. Сороки, адже авторові на основі власних роздумів про прочитане вдалося створити неповторний дослідницький текст, який приваблює не лише композиційною стрункістю, а й мовою, що вирізняється образністю й дохідливістю, закликаючи всіх у бентежний світ слова самотнього прозаїка з Одеси.

На цьому можна було би поставити крапку, та є кілька “але”, які не дають спокою. По-перше, нам здається, що назва твору дещо неточна. Звичайно, можна говорити про епічність мислення Г. Щипківського, але до чого

тут новелістика письменника, якій присвячено окремі сторінки книжки, адже зарахування її до епіки – явний перебір. По-друге, чомусь лише принагідно згадано твори “Світло далекого берега” й “Поміж берегами”, а повісті “Підкови для Пегаса” та “Кримпульські баландраси” критик узагалі оминув. По-третє, не збережено хронологічну послідовність розповідей про твори. Зрештою, мусимо сказати і про таке: Г. Щипківський свого часу починав як цікавий і самотній поет, видавши збірки віршів “Біль і спів душі моєї”, “Серпнева ожина”, “Повертаюсь до себе” та ін. Чи наліпше було б авторові монографії створити літературний портрет письменника, охопивши всі аспекти його творчості, а не зупинятись на одному жанрі?

Утім це лише побажання на майбутнє, які, сподіваємося, Петро Сорока врахує в нових своїх дослідженнях.

Отримано 11 жовтня 2012 р.

Олег Васишин, Ігор Фарина
м. Кременець, Тернопільська обл.

Война. Разлука. Любовь (Переписка Н.Е. Крутиковой и П.Е. Рудого. 1941–1944 гг.); сост. Т. П. Рудая. – К.: Издательский дом Дмитрия Бурого, 2012. – 456 с.

У книжці подано листування відомого українського літературознавця Н. Є. Крутикової з її чоловіком П.Є. Рудим, який у роки війни обіймав різні посади в державних органах, деякий час був постпредом України в Москві. У 326 листах – історія не лише молодого подружжя, їхніх родичів та друзів, а й життя змученої війною країни та мільйонів людей, відірваних від рідних домівок. У них відображена нелегка доля української інтелігенції, евакуйованої в Казахстан, Башкирію, Поволжя. Праця наукових та учбових установ, побутові труднощі, службові негаразди, тяжки втрати, туга за рідними місцями, біль розлуки й віра в перемогу – усе це описане в листах докладно, а іноді з явною літературною майстерністю. Чимало відомостей можна знайти і про культурне життя Москви і провінції – театральні вистави, концерти, книжки, газетні публікації, виставки. Зустрічаються імена відомих політиків, державних діячів, учених, письменників, акторів того часу; є іменний покажчик.

Видання може зацікавити і любителів епістолярного жанру, і фахівців – істориків, культурологів, мистецтвознавців.

Наші
презентації

й поглинає мене, а ось за допомогою думки я охоплюю Всесвіт”.

Упевнений, що полемічна, ґрунтовна праця Петра Іванишина “Критика і метакритика як осмислення

літературності” – своєрідне філософсько-літературознавче дзеркало того маленького українського Всесвіту, у котрому зацікавлені читачі знайдуть відображення його динаміки.

Андрій Печарський
м. Львів

Отримано 17 жовтня 2012 р.

КУР'ЄР КРИВБАСУ. – ВЕРЕСЕНЬ – ЖОВТЕНЬ 2012. – №274-275

У вересневому номері опубліковано оповідання Юрія Мушкетика “Солов’ї над Прип’яттю”, новели А. Колісниченка, повість А. Малігон “Гра в темряву”.

У рубриці УНІВЕРС подано уривок із роману австрійського письменника Германа Броха “Смерть Вергілія” (у пер. з нім. О. Логвиненка) та уривки із книжки “Остання подорож Якогось Моряка” американського постмодерніста Джона Барта (пер. О. Старшової).

Поетія представлена творами В. Базилевського “На всю довжину дороги”: “Аварійність свідомості: / незникому зника. / Служба розшуку совісті / марно совість шука”.

У рубриці перекладної поезії – цикл віршів “Сонце позаду мене” британського поета Теда Ґюза (пер. І. Шувалової): “Мить за миттю, вічність за вічністю, / Ніщо не згасає, ніщо не змінюється. / І це не глухий кут, не марна спроба. / Це місце, що його проминають вологоокі янголи. / Це місце, де кожна зоря схиляє коліно”.

А. Любка перекладає поезії польського письменника Б. Задури “Нічне життя на початках квітня 2009”, В. Богуславська в передмові “Не поступивсь ані алефом” знайомить із життєвим і творчим шляхом єврейського поета Йосипа Керлера та перекладає добірку його поезій.

У ВИТОКАХ опубліковано поезії Л. Талалая із циклу “У трепеті й вогні”, подано історичне оповідання Ю. Косача “Глухівська пані” (передм. Ма. Р. Стеха “Юрій Косач про “людей старої України”. О. Коцарев та Ю. Стахівська (“Повернення українського авангарду 1910-1930 років”) знайомлять із поезіями українських футуристів Андрія Чужого, Гео Коляди та Леоніда Зимного. В. Шлапак (“Спомин про побратима”) і Т. Максим’юк (“Листи з Майми”) згадують українського письменника Василя Барладяну-Бирладника.

SCRIPTIBLE містить уривки із “Блокнотів” В. Брюггена, роздуми В. НеборакА над поезією І. Римарука. М. Ільницький (“Естетика фантомного болю”) пише про книжку Р. Кудлика “Мосяжні відлуння”, А. Кондратюк (“Міра людських переживань”) розмірковує над книжкою К. Мандрик-Куйбіди “Терпка ти, доленько, на смак”. В. Поліщук публікує розвідку “Василь Доманицький і театр”, Т. Пастух – матеріал про поезію А. Бортняка. В. Вакуленко-К. у рубриці “Рок-магістраль” перекладає твори російського музиканта Віктора Цоя.

В. Л.

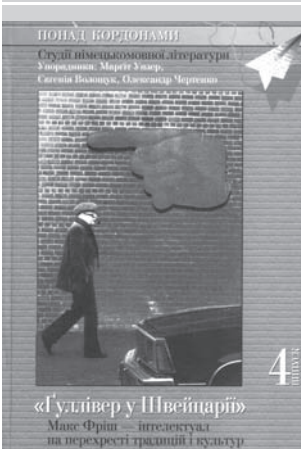
Наші
презентації

ВСЕСВІТ. – 2012. – №9-10

Черговий номер відкривається повідомленням про нагородження "Всесвіту" найвищою нагородою Вірменії в галузі культури – Золотою медаллю Міністерства культури Республіки Вірменія за підготовку й видання спеціального числа журналу, присвяченого вірменській літературі XX – XXI ст.

Друкується поезія Сограба Рагімі, Міхая Емінеску та Ярослава Сейферта. Роман Мерседес Нойшефер-Карлон "Розтрощений хідник", п'єса Тенессі Вільямса "Трамвай "Жадання" та оповідання Джейсона Гелмандолара "Зворотнє падіння" опубліковані в рубриці "Проза". У рубриці "Письменник. Література. Життя" – статті Мохороші Кадзуо "Чому я почав писати вірші?", Олександра Пронкевича "Дон Кіхот в американському кінематографі", Марії Кундури "Віднайдення перекладу: літературний / культурний переклад та перекладацька компетентність", Миколи Шатилова "Кожен мій вірш – щоденниковий запис...", Роксолани Зорівчак "Твоєму генію мій скромний дар весільний...", Наталі Висоцької "Образ світу, явлений у слові...": новітня літературна історія США очима українського вченого", Катерини Стойкової-Клемер "Щоб писати поезію, треба схопити повітря навколо метелика". На закінчення номера – новини культури та оповідання Спіроса Коккініса "Візит у поліцію".

"Гулливер у Швейцарії". Макс Фріш – інтелектуал на перехресті традицій і культур / Упор. М. Унзер, Є. Волощук, О. Чертенко. – К.: Вид. дім Дмитра Бурого, 2012. – 256 с.

До збірника ввійшли матеріали однойменної наукової конференції, яка проходила в Житомирі 25–27 листопада 2012 р. Автори висвітлюють малодосліджені аспекти творчості відомого класика швейцарської літератури Макса Фріша. Відкривають збірник передмова "Макс Фріш і Україна" Надзвичайного і Поважного Посла Швейцарії в Україні д-ра Крістіана Шьоненберґера та вступне слово Євгенія Волощука. У рубриці "Макс Фріш за громадською трибуною: контрпозиція до влади та діалог із суспільством" розглядається міф про аполітичність письменника, продиктований, зокрема, реаліями "холодної війни" (Гельмут Пайч), та його позиція спостерігача-діагноста, що реалізується у специфічному трактуванні категорії "ангажементу" (Олександр Чертенко). Рубрика "Грані самопізнання: екзистенціальні шукання фрішівських героїв та література ХХ століття" демонструє широкий діапазон фрішівських проєктів життєбудівництва – від прагнення відшукати чітко окреслений "сенс життя", притаманне його ранній прозі (Марґіт Унзер), через мотив утечі (Зоя Кучер) та подолання колоніальної перспективи (Леонід Закалюжний) – до художнього втілення екзистенціалістської категорії свободи (Ганна Морґачова). У рубриці "Між учора й завтра: письменник у ланцюгу традиції" простежуються перегуки драматургії Фріша з практикою творення метадраматичних жанрів (Олександр Чирков) та із середньовічно-новочасною традицією шванків (Микола Ліпісівіцький). Сюди ввійшла також стаття Марини Орлової, присвячена трансформації легенди про Дон Жуана у п'єсі М. Фріша "Дон Жуан, або Любов до геометрії" та романі П. Гандке "Дон Жуан (історія, розказана ним самим)". В останній рубриці "Будівничий Макс Фріш: від архітектурних проєктів до проєкту літератури" Клаус Шумахер знайомить із М. Фрішем – архітектором і письменником, а Євгенія Волощук – із проєктом літератури у нью-йоркських лекціях М. Фріша (1981). До своїх лекцій письменник несподівано додав авторський літературний маніфест із дивною назвою "Чорний квадрат". Вказуючи на однойменну картину К. Малевича, вона позиціонує маніфест як постмодерний текст і парадигму субверсії, символ контрпозиції до влади, ікону ХХ ст., сигнатуру культури, фокус мистецького бачення й мистецький фокус.

С. С.

Наші
презентації